

[Drachmann.]

jeg følge ham med et Par ganske korte Bemærkninger.

§ 1 havde det ærede Medlem Hr. Clausager intet væsentligt at bemærke til, og det var for saa vidt godt. Til § 2 gjorde det ærede Medlem nogle kritiske — jeg ved ikke, om det skulde være ironiske — Bemærkninger om de Kvalifikationer de tre Herrer, der skal sidde i Ekspertudvalget, skulde besidde. Det ærede Medlem mente her, at det var urigtigt og uretfærdigt at forlange, at de eo ipso skulde være udenfor Rigsdagen; og det ærede Medlem sagde som Støtte for sin Anskuelse: Sæt man nu havde fundet tre dygtige Folk, og saa den Ulykke skete, at en af dem blev valgt ind i Rigsdagen, saa vilde det jo være forfærdeligt, saa maatte han gaa ud af Udvalget. Jeg vil derfor sige, at inden vi begyndte denne Forhandling, har den højtærede Justitsminister afgivet det allerbedste Bevis for, at vi i alt Fald fra vor Side er villige til at strække os og stille os forstaaende, hvis der virkelig skulde komme saadanne Ting ind i en Lov, som vil føre til Urimeligheder. Og hvis der virkelig skulde være en saa fremragende Mand i dette Ekspertudvalg, at hans Tjeneste overhovedet ikke kan undværes her, naar han bliver valgt til Rigsdagen, saa vilde der ganske sikkert med den Rutine, vi nu har paa dette Omraade, findes en Udvej. Og hvis der omvendt i den nuværende Rigsdag skulde sidde saa fremragende Medlemmer, at man maatte ønske, at de kom til at sidde i dette Ekspertudvalg — ja, jeg kan slet ikke tænke mig, hvem det ærede Medlem Hr. Clausager her sigter til, og derfor vil jeg lade være at udtale mig herom —, men hvis de er saa fremragende og har denne Sagkundskab, vilde Resultatet af vore Udvalgsforhandlinger ganske have overflødiggjort, at vi overhovedet beskæftiger os med dette Problem i Dag.

Det var nu nogle halvt spøgefulde, men alligevel alvorlige Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Clausager, som jeg haaber, han vil vide at sætte Pris paa. Mere alvorlige og af større Realitet mener jeg dog hans Betragtninger med Hensyn til § 3 var. Her sagde det ærede Medlem Hr. Clausager, at Indstillingsretten, som jeg før omtalte som det Moment, vi særlig lægger Vægt paa, sikkert ikke burde med. Jeg vil blot paa mit Partis Vegne sige, at hvis den falder bort, har hele Lovforslaget efter vor Mening ikke megen Saft og Kraft tilbage, og saa er der heller ingen Logik i det. Indberetninger har vi nemlig nok af

ogsaa under de private Former, hvorunder de hidtil er fremkommet; men det er netop denne Vejledning for den ofte noget forvildede og uenige Lovgivningsmagt, der fremgaar som Resultat af de nøgterne, dygtigt og objektivt foretagne Undersøgelser, som vi lægger den allerstørste Vægt paa. Hvis der ikke kommer en saadan Indstillingsret og den deraf følgende Vejledning, kan jeg slet ikke se, hvad Glæde man har af at opretholde den Forbindelse, som den højtærede Minister skaber i § 4. Jeg ved da ikke, hvad det er, Rigsdagen skal følge; thi den kan vel ikke følge hvert enkelt Møde i Ekspertudvalget, det vilde for Rigsdagen blive lidt for uroligt og livligt. Jeg haaber derfor, at denne Bemærkning af den ærede Ordfører for Regeringspartiet har været en ren Fortalelse, thi ellers kan jeg ikke se, at der er megen Bund i Diskussionen om dette Lovforslag og navnlig ikke megen Bund i selve Lovforslaget.

Dette er de Bemærkninger, jeg har at fremsætte, idet jeg altsaa skal holde mig fra den store akademiske Diskussion. Jeg vil blot til Slutning sige, at vi selvfølgelig stadig maa foretrække vort eget Forslag med de Tanker og Veje, der er anført der; men vi betragter den højtærede Ministers Forslag som et decideret Forhandlingsgrundlag, og vi tilsiger vor Villighed til at gaa ind i Forhandlingen om det og ogsaa vor Villighed til med de Ændringer, som vi maa betragte som nødvendige, at gennemføre Lovforslaget saa hurtigt som muligt. Thi hvis man vil sige noget om dets Fremkomst, er det, at det fremkommer lovligt. Derfor tror jeg, med tidligere Erfaringer in mente, at en hurtig Ekspedition fra Rigsdagens Side vil være nødvendig overfor det foreliggende Lovforslag.

Dahlgaard: Under Behandlingen af det konservative Dumpingforslag sidste Foraar havde jeg Lejlighed til at fremsætte forskellige indgaaende Betragtninger angaaende den principielle Side af hele Dumpingspørgsmaalet og ogsaa angaaende Spørgsmaalet om en eventuel Dumpinglovgivning. Mine Udtalelser findes i Folketingstidende Sp. 4243. Jeg skal ikke i Dag gentage noget af, hvad jeg da fremsførte.

Forholdet er jo dette, at der i godt et Aars Tid herhjemme har været ført frem en ret indgaaende Agitation for ad Lovgivningens Vej at faa gennemført et Værn mod Indførsel, der kan betegnes som Dumping. Det interessante er, at